

Jeg forstod ikke rigtig, hvad det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde om Grænsegendarmeriets Ledelse. Naturligvis er det ikke noget Hjerteønske hos Chefen for Grænsegendarmeriet at se sit Korps reduceret. Naturligvis ønsker han som alle andre Chefer at have et rigeligt Personale til sin Raadighed. Det er menneskeligt, for derved bliver hans Opgave lettet og behageligere. Jeg har heller aldrig paastaet, at det var efter Chefens Ønske, dette skete. Nej, det er det ikke. Men det er det Tal, han sagde, at Tjenestens forsvarlige Udførelse nødvendigt krævede; under det mente han ikke, man kunde gaa. Men Tjenesten kan altsaa udføres forsvarligt med det Personale, her foreslaas.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremholdt atter Forholdet mellem Grænsegendarmeriet og Statspolitiet. Jeg har jo erklæret mig villig til — selvfølgelig — at forhandle om dette Spørgsmaal i Udvalget, og jeg kan ogsaa sige, at Finansministeriet er ganske villigt til at lægge noget mere Arbejde, navnlig vedrørende Paskontrollen, ind under Grænsegendarmeriet. Det er ingenlunde min Mening at ville afvise en Forhandling om den Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nørskov: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nationalmuseets Bygningsforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4841, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 2896).

Sagen sattes til Forhandling.

Vangaard: Dette Lovforslag er meget kortfattet, det omfatter kun 3 smaa Paragraffer, men man kan jo ikke derfor sige, at det ikke er af et meget betydende Indhold. I Lovforslaget foreslaas anvendt et Beløb af 4 600 000 Kr. til Ordning af National-

museets Bygningsforhold, nemlig til Ombygning af Prinsens Palæ, hvor Danske Samlings to ældste Afdelinger tillige med Mønt- og Antiksamlingen skal forblive, og til paa den saakaldte Materialgaards Grund at indrette Afdelinger til Folkemuseet og i en ny Bygning til Etnografisk Museum. Medens Statens Kunstsamlinger for længst har faaet et tidssvarende Museum, har Nationalmuseet i mangfoldige Aar haft — man kan godt sige meget slette Forhold, og det er ikke alene i den sidste Tid, i de sidste 10 Aar, men det er i en Menneskealder, selv om Forholdene naturligvis Aar for Aar har forværret sig.

Den 10. Juli 1879 blev der nedsat en Kommission angaaende Statens Bygningsforhold. Denne Kommission skulde ogsaa beskæftige sig med Nationalmuseet, og i Kommissionens Betænkning, afgivet den 24. September 1883 udtaltes der en meget stærk Kritik af de forhaandenværende Forhold paa Nationalmuseet. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse lidt af denne Kritik. Efter først at have udtalt sig om den meget stærke Brandfare udtaler Kommissionen sig om Mangelen paa Plads og skriver: „Mangelen paa Plads gør sig gældende i saa godt som alle Samlinger, maaske med Undtagelse af Møntsamlingen, men først og fornemmelig dog i det oldnordiske Museum, hvis Vokseevne er størst, og hvis stadige Udvikling har den uden Sammenligning største nationale Interesse.“ Og den siger videre: „Denne Bevægelighed er en Livsbetingelse for et Museum, og det kan uden Overdrivelse siges, at det netop var denne inderlige Sammenhæng mellem Oldstudiets Resultater paa et givet Tidspunkt og Opstillingen i vort Museum, som gjorde Oldsamlingen til en anerkendt Mønstersamling i Europa. Saaledes som Forholdene imidlertid nu have udviklet sig, er denne Bevægelighed saa godt som tabt. De samlede ensartede eller beslægtede Fund, som ere af den største Betydning, kunne ikke længere holdes for sig paa de dertil egnede Pladser. Sten- og Broncealderen ere overfyldte, og i Jernalderen er saa godt som enhver Plads til større Fund allerede optagen. De i saa mange Henseender betydningsfulde Vidnesbyrd om Danmarks anselige Rigdom og Indvirkning til forskellige Sider i Oldtiden kunne ikke komme til deres Ret. Den anskuelige Klarhed i den fremskridende Kulturudvikling er kendelig i Tilbagegang. I Afdelingen for Danmarks Middelalder staar det ikke bedre til. En paatrængende nødvendig Adskillelse mellem de forskellige Stadier i den ældre og senere